विहरन् स चिरं तत्र, महेन्द्र इव नन्दने,
वापीजले ऽवतीर्णो ऽभूत् क्रीडितुं कामिनीसखः । 109
असिञ्चत् तत्र दयिताः सहेलं करवारिभिः,
असिच्यत स ताभिश्च वशाभिर् इव वारणः । 110
मुखैर् धौताञ्जनाताम्रनेत्रैर् जङ्घैर् जलाप्लुतैः
अङ्गैः सक्ताम्बरव्यक्तविभागैश्च तम् अङ्गनाः । 111
विचलत्पत्रतिलकाः स चक्रे वनमध्यगाः
च्युताभरणपुष्पास् ता, लता वायुर् इव, प्रियाः । 112
अथ एका तस्य महिषी राज्ञः स्तनभरालसा
शिरीषसुकुमाराङ्गी क्रीडन्ती श्रमम् अभ्यगात् । 113
सा जलैर् अभिषिञ्चन्तं राजानम् असहा सती
अब्रवीन्, मा उदकैर् देव परिताडय माम् इति । 114
तच् छ्रुत्वा मोदकान् राजा द्रुतम् आनाययत् तदा;
ततो विहस्य सा राज्ञी पुनर् एवम् अभाषत । 115
राजन् अवसरः को ऽत्र मोदकानां जलान्तरे?
उदकैः सिञ्च मा त्वं माम् इत्य् उक्तं हि मया तव । 116
सन्धिमात्रं न जानासि माशब्दोदकशब्दयोः,
न च प्रकरणं वेत्सि, मूर्खस् त्वं कथम् ईदृशः । 117
इत्य् उक्तः स तया राज्ञ्या शब्दशास्त्रविदा नृपः
परिवारे हसत्य् अन्तर्लज्जाक्रान्तो कटित्य् अभूत् । 118

Digitized by Google